

Midnattsropet

Nr 2 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

*Vi bygger
vidare . . .*

med mursleven

och svärdet —

arbete och bön —

för nya missionsuppgifter

se mitten

Sid. 4 — Arne Imsen:

Vårda församlingen!

HERRE

— du känner mig

Psalm 139 av David

Herre, du utrannsakar mig och känner mig. Evad jag sitter eller uppstår vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån. Evad jag går eller ligger, utforskar du det, och med alla mina vägar är du förtrogen.

Ty förrän ett ord är på min tunga, se, så känner du Herre, det tillfullo. Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand. En sådan kunskap är mig alltför underbar; den är mig för hög, jag kan icke begripa den.

Vart skall jag gå för din Ande, och vart skall jag fly för ditt ansikte? Fore jag upp till himmelen, så är du där, och bäddade jag åt mig i dödsriket se, så är du ock där. Toge jag morgonrodnadens vingar, gjorde jag mig en boning ytterst i havet, så skulle också där din hand leda mig och din högra hand fatta mig. Och om jag sade: "Mörker må betäcka mig", och ljuset bliva natt omkring mig", så skulle själva mörkret icke vara mörkt för dig, natten skulle lysa såsom dagen: ja, mörkret skulle vara såsom ljuset.

Ty du har skapat mina njuror, du sammanvävde mig i min moders liv. Jag tackar dig, för att jag är danad så övermåttan underbart; ja, underbara äro

dina verk, min själ vet det väl.

Benen i min kropp vore icke förborgade för dig, när jag bereddes i det fördolda, när jag bildades i jordens djup. Dina ögon sågo mig, när jag ännu knappast var formad; alla mina dagar blevo uppskrivna i din bok, de voro bestämda, förrän någon av dem hade kommit.

Huru outgrundliga äro icke för mig dina tankar, o Gud, huru stor är icke deras mångfald. Skulle jag räkna dem, så voro de flera än sanden; när jag uppvaknade, vore jag ännu hos dig.

Gud, o att du ville dräpa de ogudaktiga. Ja, måtte de blodgiriga vika bort ifrån mig, de som tala om dig med ränker i sinnet, de som hava bragt dina städer i fördärv!

Skulle jag icke hata dem som hata dig, Herre? Skulle jag icke känna leda vid dem som stå dig emot?

Jag hatar, dem med starkaste hat; ja, mina fiender hava de blivit.

Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta; pröva mig och känn mina tankar och se till, om jag är stadd på en olycksväg, och led mig på den eviga vägen.

aktuell kommentar

Amerika ur profetisk synvinkel

■ Amerika är mindre intressant ur profetisk synvinkel och är på väg från scenen. Man kommer att få tillräckligt att göra med egna inre konflikter. De maktblock som har betydelse vid änden enligt bibeln är förutom Israel arabstaterna, Europa och medelhavsländerna, Sovjet och dess allierade samt Kina och österns länder.

Amerika och amerikansk kultur genomgår just nu en omvärdering. Många håller på att få upp ögonen för baksidorna av den västerländska moralen, den kyliga intellektualismen och den totala andliga utarmningen.

I skuggan av vietnamkriget har man börjat ställa frågan, hur ett land med så ädla ideal och traditioner kan ställa sitt kunnande och sina resurser i en sådan utstuderad grymhets tjänst som nu skett. Tvivlets skugga har börjat falla över den självmedvetna västerländska kulturen på alla fronter, därför att all logik säger, att här måste det finnas ett fel någonstans.

Det är därför inget att förvåna sig över, att många börjat rikta sina blickar mot öster och dess betydligt mer ödmjuka syn på tingen. För den annars materialistiska västerlänningen, som konfronteras med den österländska mystiken, ter sig kyrkornas sövande formalism tämligen utslätad och dubbelbottnad.

Den kyrka som inte vill döma sig själv måste därför med nödvändighet snart välja sida. Antingen måste den engagera sig i världens sociala orättvisor och förena sig med samtliga politiska och humanitära rörelser, som arbetar för ett jordiskt lyckoparadis och där-

vid i praktiken avvika från evangeliets väg och således ge avkall på bibelns klara besked om att jorden och dess konungar är i den ondes våld. Eller så återstår alternativet att radikalt och kompromisslöst hålla fast vid vad bibeln säger, att människorna i sin förlorade ställning aldrig kan lyckas utjämna missförhållandena utan Gud.

Konsekvenserna blir att den som vill gå Guds väg måste omedelbart lämna scenen, inrätta sig som gäst och främling i denna världen och obarmhärtigt avslöja hela spelet, inklusive de etablerade kyrkornas förföriska manövrar.

Vad frukten av den kyliga intellektualismen och skepticismen beträffar håller det också på att visa sig nu. Här möter vi ytterligheten å ena sidan en hämningslös och nyckfull destruktivitet, som ingenting annat är en ren besättelse, vilken så småningom kommer att helt enkelt tvinga fram den övernationelle diktatorn.

Å andra sidan har det andliga vakuum som uppstått gjort människorna fullständigt utlämnade åt alla möjliga inspirationer genom den väldiga andevåg, som kommer att bära upp en ny, intensiv och avpassad religiositet. Denne övernationelle despot, antikrist, kommer inte att sakna hängivna tillbedjare då han träder fram, ty hela den mänskliga historien i alla dess skeenden har väl förberett hans ankomst. En hel värld kommer så när tiden är mogen att falla för hans förföriska konster, enär man inte i tid gav kärleken till sanningen rum, så att alla dessa kunde bli frälsta. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Arne Imsen:

VÅRDA FÖRSAMLINGEN

Församlingen är i himmelen andligt sett, men den skall också fungera på jorden. Den himmelska uppenbarelsen måste transformeras ner till den jordiska församlingen. Hur skall det gå till? På detta område föreligger ett virrvarr av åsikter och meningar.

Det är uteslutande väl förberedda hjärtan, som kan ta emot den fulla uppenbarelsen. Vi är emellertid så enormt begränsade, att vi förmodligen inte kan representera mer än en eller möjligen två andliga tjänster. Därför måste Gud fördela uppgifterna på fem andliga tjänster. Vad är det för tjänster? Jo, det är förkunnare, som uppenbarar Kristi härlighet och församlingens himmelska hemlighet, så att församlingen på jorden kan uppleva kontakt med och förmedla liv från sitt eviga Gudsrike.

Allt eftersom Gud får utföra sitt verk igenom tjänsterna i församlingen, blir hon iståndsatt att bära den gudomliga uppenbarelsen till sin samtid. Till församlingens upprättelse hör att Herren upprättar sina tjänare, och ger dem andlig myndighet. Det blir inte endast andliga utlevelser i församlingen utan disciplin och tukt. Det blir andlig myndighet, så att församlingen blir renad och befriad från slaggprodukter.

När Paulus talar om den härlighet församlingen har i Jesus Kristus, så heter det, att hela församlingen får sin näring från honom, för att hon skall växa upp till huvudet Kristus, fullkomnas och nå manlig mognad. Vi behöver ropa till Herren dag och natt, att han tar ut bärare av tjänster; apostlar, profeter, evangelister, herdar och lärare. Om det skall bli fullhet och härlighet, som inte endast rör ett litet begränsat område — då måste alla tjänsterna fungera.

Vi tackar Gud för evangelisten, men vi behöver även herdar och lärare, som kan undervisa människorna i Guds ord, sådana som inte är rädda för att "ta en liten stöt" och bearbeta åkerfältet.

Då man skall undervisa människor i Guds ord, får man dem understundom emot sig. De som vill vara "saliga" säger då: "Vi orkar inte med detta." Men vänta — det kommer någon som vattnar, och då skall den mark, som är bearbetad och beredd ge växt åt Ordets utsäde. Det finns människor, som inte kan sitta ner i stillhet en timme för att höra Guds ord. Men Ordet skall och måste föras fram. Det finns ingen möjlighet att retirera på den punkten. Guds verk kan inte ledas med profetiska budskap, med tungotal och uttydning. Däremot kan det förledas och komma på avvägar.

Innan vi blir tjänare, måste Gud först och främst göra oss till *lärjungar*, som kan sitta ned och lyssna vid Mästarens fötter och ta emot Ordet. Det kommer aldrig att bli någon seger, om vi försöker stympa Kristus. En del vill ha armen — man talar om hans högra arm, som botar de sjuka — andra vill ha hans fötter för att gå på hans vägar, några vill ha en annan sida av hans härlighet, man vill ha hans sinnelag, hans hjärta osv. Men vi skall ha *hela* Kristi härlighet, alla sidorna av hans uppenbarelse. Denna härlighet transformeras ner till församlingen genom tjänsterna, så att det som principiellt är sanning i himmelen blir sanning i de kristnas erfarenhet på jorden. Principiellt är vi införsatta med honom i den himmelska världen, vi är i Kristus Jesus. Det räcker emellertid inte att vi objektivt vet det, vi måste också subjektivt tillägna oss innebörden av det. Men då inställer sig problemen, och då visar det sig, att gudslivet inte endast utgör *en* sektor.

Många vittnen har velat begränsa Gud och församlingens verksamhet till offentliga och enskilda sammankomster, men under hur många procent av vår tillvaro har vi möten? Kanske tio. Hur blir det med de övriga nittio då? Det är fråga om vardagslivet. Vi är ju på jorden och har alltså att ta hänsyn till dessa omständigheter. Vi är i världen, men vi är icke av världen.

"Jag klarar mig utan det där, jag tillhör Kristus." Tillhör man Kristus, då tillhör man också syskonen. Ett av de första kännetecknen på andligt liv är alltså att hålla "fast vid apostlarnas undervisning, och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönen." Vår andel skall vara i överensstämmelse med vår kallelse. Hur skall detta ske? Jo, Gud vill genom tjänsterna få människor skickliggjorda att tjäna i församlingslivet, i familjelivet och i arbetslivet. Detta förstod aposteln Paulus. Han sa nämligen, att han hade tre fronter, som han noggrant bevakade. Det var inte endast mirakelmöten i Efesus, där man bad för sjuka så att de blev helade. Ingelunda.

I Apg. 20:20 och 31 kan vi läsa om Paulus, att han predikade *offentligt*, undervisade *hemma i husen* och förmanade *var och en särskilt*. Han hade i tre års tid umgåtts med församlingens vänner. Han hade gråtit med dem, och han hade bedit tillsammans med dem. Under och tecken gör ingelunda församlingensvården överflödiga. Det är tvärt om så, att under och tecken ställer ännu större krav på församlingensvården. Om det som vinnes genom förkunnelsen, genom proklamationen, genom demonstrationen när människor blir helade skall kunna följas upp och inte rinna ut i sanden, är det nödvändigt med verklig församlingensvård. På det området har vi gjort oss skyldiga till många försyndelser. Vi har alltför ofta lämnat människor vind för våg och när ingen kom dem till mötes och bistod dem i kampen, gick de under. De föddes till bråd död. På detta område har vi ett stort ansvar. Brinnande vittnen utrustade med helig myndighet och blödande hjärtan för ett andligt faderskap kan förmedla överflödsliv och ge vård, så lokalförsamlingen växer upp till den maktställning Gud avsett.

Radiomission banar vägen till folket

Det var en solig, vacker och alldeles lagom varm torsdagseftermiddag. Jag reste till en stad, som heter Socorro. (Socorro betyder hjälp.) Där skulle jag besöka en del hem, ha möte på kvällen och hjälpa till i ett radioprogram.

En syster och jag gick först till ett hem, där hustrun hade skrivit till oss och bett om ett besök. Hon och hennes man hade lyssnat till evangelium i det radioprogram, som jag har tillfälle att delta i. De var båda i andlig och lekamlig nöd. Maken hade arbetat i ett stenverk och fått in stendamm i sina lungor. Han var, mänskligt sett, obotligt sjuk. Det var mycket öppet att vittna för dem att Jesus kom, hit till jorden, först och främst, för att frälsa oss och ge oss frid med Gud. Men vi vittnade också om att Jesus kan bota alla slags sjukdomar. Vi bad innerligt till Herren för dessa vänner. Deras glädje för besöket var stor.

Innan vi gick därifrån, kom en släkting till dem och berättade hur hennes lilla pojke blivit frisk, genom förbön, i nämnda radioprogram.

Vi gick vidare, till ett ofrälst hem med icketroende, men där vi visste att Guds Ande verkade. Vi samtalade och vittnade om Jesus. Och jag blev ombedd att läsa ur Bibeln och bedja. Det fanns också orsak till tacksägelse, då en av pojkarna i hemmet hade blivit helbrägdagjord från stamning.

Brasilianarna ha stor tro på förböns makt. Vi blir ofta kallade till hem, för att bedja för människor.

Ernst och jag blev härom kvällen kallade till ett katolskt hem, med tre sjuka personer, som ville ha samtal och förbön.

Prästen sprang hem

Syster Pina och jag besökte också några frälsta vänner. Mannen där hade varit svårt sjuk i astma men var nu bättre.

I det hemmet hade Jesus gjort stora ting. De var ganska nyfrälsta och berättade, med glädje, hur Jesus förvandlat hemmet. Mannen hade varit svårt bunden av alkoholism.

En granne till dem kallade en dag på en katolsk präst för att bedja för den olycklige drinka-

ren. Prästen kom men blev förskräckt och sprang iväg hem till sitt fina lugna hem ifrån den våldsamme drinkaren. Någon bön blev det inte då.

Men efter förbön av några enkla läsare, grep Jesus in och frälste och löste mannen. Han döptes nyligen för att begrava sitt gamla liv för att uppstå och leva med Kristus. Ära vare Jesus! Nu spelar han gitarr till Herrens ära.

Medan vännerna berättade kom en ung grannfru in. Jag gav henne en traktat och hälsade henne välkommen till vårt kvällsmöte. Hon hade aldrig varit på något evangeliskt möte men lovade att komma. Hon höll sitt ord och kom i god tid till mötet. Med uppmärksamhet lyssnade hon och tog emot budskapet. I eftermötet kom hon fram till förbön.

Det var en lång kö, av människor med olika problem, som kom fram och ville ha hjälp i bön.

Tills Jesus kommer fortsätter vi att frambära det glada budskapet!

*Hjärtliga hälsningar från oss
Genom Er brasiliemissionär
Doris Höglander*

Bibelcitat:

"Eftersom nu ett löfte att få komma in i hans vila ännu står kvar, må vi alltså med fruktan se till, att icke någon bland eder en gång befinnes hava blivit efter på vägen. Ty det glada budskapet hava vi mottagit såväl som de; men för dem blev det löftesord de fingo höra till intet gagn, eftersom det icke genom tron hade blivit upptaget i dem som hörde det.

Vi som hava kommit till tro, vi får ju komma in i vilan. Det heter också: "Så svor jag då i min vrede: De skola icke komma in i min vila", och detta fastän hans verk stod där färdiga allt ifrån den tid då världen var skapad,

Ty om den sjunde dagen heter det någonstades så: "Och Gud vilade på sjunde dagen från alla sina verk"; här åter heter det: "De skola icke komma in i min vila."

Eftersom det alltså står kvar att några skola få komma in i den, och eftersom de som först mottog det glada budskapet för sin ohörsamhets skull icke kommit ditin, så bestämmer han genom ordet "idag" åter en viss dag, nu då han så lång tid därefter säger hos David, såsom förut är nämnt: "Idag, om I fån höra hans röst, mån I icke förhärda edra hjärtan."

Ty om Josua hade fört dem in i vilan, så skulle Gud icke hava talat om en annan, senare dag. Alltså står en sabbatsvila åter för Guds folk. Ty den som har kommit in i hans vila, han har fun-

nit vila från sina verk, likasom Gud från sina.

Så låtom oss nu med all flit sträva efter att få komma in i den vilan, för att ingen må, såsom de, falla och bliva ett varnande exempel på ohörsamhet. Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom, så att det åtskiljer själ och ande, mærg och ben; och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

Intet skapat är fördolt för honom, utan allt ligger blottat och uppenbart för hans ögon; och inför honom skola vi göra räkenskap.

Eftersom vi nu hava en stor överstepräst, som har farit upp genom himlarna, nämligen Jesus, Guds son, så låtom oss hålla fast vid bekännelsen. Ty vi hava icke en sådan överstepräst som ej kan hava medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allting likasom vi, dock utan synd.

Låtom oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron, för att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid. (Hebr. 4.)

Bättre är att höra förebråelser av en vis man än att få höra sång av dårar. ...Var icke för hastig i ditt sinne till att gräma dig, ty grämlse bor i dårars bröst. Spörj icke: "Varav kommer det att forna dagar voro bättre än våra?" Ty icke av vishet kan du fråga så. ...Se på Guds verk; vem kan göra rakt vad han har gjort krokigt? (Pred. 7:6, 10, 11 och 14.)

ÖKENGENE

De gick ut med triumf. Ändock nödgas vi konstatera; de gick alla ut, men de kom aldrig in i landet, utan öknen blev deras begravningsplats. Gud ville att de skulle nå landet, men för dem blev löftesordet till intet gagn.

"...för dem blev det löftesord de fingo höra till intet gagn..." Nu ställs frågan hur det skall bli med oss.

Guds ord kan aldrig återvända fåfängt, det kommer alltid att uträtta sin underbara mission och om inte Gud får sin vilja fram genom sitt folk på det sättet att de förkroppsligar hans vilja så kommer de att bli ett varnande exempel på ohörsamhet. Men i båda fallen kommer Gud att förhärliga sitt namn. Han kommer att bevisa sin trofasthet, ty han kan icke förneka sitt ord. Det håller i alla tider.

Israels barn gick verkligen ut från Egypten. De gick ut därifrån, men de kom aldrig in i landet. I 1 Korintierbrevet kan vi läsa något om vad som skedde i samband med deras uttåg.

"Våra fäder voro alla under molnskyn och gingo alla genom havet; alla blevo de i molnskyn och i havet döpta till Moses; alla åto de samma andliga mat, och alla drucko de samma andliga dryck — de drucko nämligen ur en andlig klippa, som åtföljde dem, och den klippan var Kristus. Men de flesta av dem hade Gud icke behag till; de blevo ju nedgjorda i öknen." 1 Kor. 10:1—5.

Paulus förkunnar i detta sammanhang också följande: *"Men detta vederfors dem för att tjäna till en varnagel och det blev upptecknat till lärdom för oss som hava tidernas ände inpå oss. Därför, den som menar sig stå, han må se till att han icke faller."*

Där har vi en levande illustration som vi gör väl i att betrakta och ta lärdom av.

Herren gjorde åtskillnad

"Och ett stort klagorop skall upphävas i hela Egyptens land, sådant att dess like aldrig har varit hört och aldrig mer skall höras. Men icke en hund skall gläfsa mot någon av Israels barn, varken mot människor eller mot boskap. Så skolen I förnimma att Herren gör en åtskillnad mellan Egypten och Israel." Mos. 11:6—7.

Herren gjorde en åtskillnad . . . I det tolfte kapitlet läser vi om hur folket drog upp ur Egypten, medan egypterna sörjde över det som vederfarits dem. Det heter i 2 Mos. 12:29: "Och vid midnattstiden slog Herren allt förstfött i Egyptens land, från den först-

men dessutom mycket förmögna. De var rika, de hade fått kolossala tillgångar med sig. Och lägg märke till: de lämnade ingenting kvar. Ingenting. Alla kompromissförslag som tidigare hade framförts genom Faraos hade saklöst tillbakavisats. För det första att de skulle lämna får och fäkreuter i Egypten och gå själva; för det andra att de skulle lämna kvinnor och barn och männen skulle ge sig iväg.

De gick inte ut på en kompromiss; det var konsekvens från början till slut. De skulle inte lämna Egypten till en del, de skulle lämna Egypten totalt.

Observera antalet på den marschfärdiga menigheten — 600.000 män till fots förutom kvinnor och barn. (2 Mos. 12:37) Det finns all anledning att tro att den här skaran bestod av bortåt tre miljoner människor.

Förutom denna homogena skara av israeliter finns det ytterligare en grupp. *"En hop av allehanda slag drog och åstad med dem, därtill får och fäkreuter, boskap i stor myckenhet." 2 Mos. 12:38.* Dessa drog ifrån plågoandarna, besvärjarna, trollkarlarna, de övermodiga, ifrån terror, diktatur och slaveri.

Triumfens dag

De gick ut med triumf. Ändock nödgas vi konstatera; de gick alla ut, men de kom aldrig in i landet, utan öknen blev deras begravningsplats.

De kom till Röda havet och det delade sig framför dem. Mose slog med staven på havet, havet klöv sig och folket gick igenom. De leddes på ett för-

RATIONEN

Predikan av Arne Imsen I

födde hos Faraos, som satt på tronen, ända till den förstfödde hos fången, som satt i fängelset, så ock allt förstfött ibland boskapen."

I varje hus låg det någon död som påminde om att Egypten var under förbannelse och fördömdelse. Men det fanns ett folk som fördärvaren aldrig nådde, därför att det satt bakom blodbestrukna dörrar. Det heter: *fördärvaren gick förbi . . . 2 Mos. 12:23.*

"Och Israels barn hade gjort såsom Mose sade: de hade av egyptierna begärt deras klenoder av silver och guld, så ock kläder. Och Herren hade låtit folket finna nåd för egyptiernas ögon, så att de gävo dem vad de begärde. Så togo de byte från egyptierna."

Det var inte nog med att de befriades ifrån Egypten. De drog ut befriade från Egyptens fördömdelse

underligt sätt av molnstoden och eldstoden. Gud förklarar sin väldiga plan för folket.

Gud hade utsett ett land åt sitt folk och ville att de skulle komma dit. Landet var bebott av en hel mängd hednafolk, men Gud hade beslutat att det skulle bli deras, ty det hade han med ed lovas fäderna. *"När Herren låter dig komma in . . . Då skall du hålla gudstjänst i denna månad . . ."* Gud ville att de skulle nå landet, men för dem blev löftesordet till intet gagn . . .

Efter händelsen vid Röda havet får de veta i 2 Mos. 14:14 *"Herren skall strida för eder, och I skolen vara stilla därvid."* När morgonen bröt in följande dag hade de upplevt Guds under på ett alldeles
forts. sid. 17

Levaternas lovsång

av Alfred Palmgren

"Och Isak lät åter gräva ut de vattenbrunnar, som hade blivit grävda i hans fader Abrahams tid men som filistéerna efter Abrahams död hade kastat igen; och han gav dem åter de namn som hans fader hade givit dem."

I 2 Mos. 25:16 läser vi. *Och i arken skall du lägga vittnesbördet, som jag skall giva dig.* I Mos. I: 48—51 står skrivet: *Ty Herren talade till Mose och sade. Levi stam allenast skall du icke inrönstra, och du skall icke räkna antalet av dem med de övriga israeliterna. Utan du skall förordna leviterna att förestå vittnesbördets tabernakel med alla dess redskap och alla dess tillbehör. De skola bära tabernaklet och alla dess redskap och göra tjänst därvid, och runt omkring tabernaklet skola de hava sitt läger. När tabernaklet skall bryta upp, skola leviterna nedtaga det, och när tabernaklet skall slås upp, skola leviterna uppsätta det, men om någon främmande kommer därvid, skall han dödas.*

Det är mycket intressant och lärorikt och välsignat, att läsa i I Sam. 6 huru Herrens ark blev flyttad från filistéerna till Israels land. Vi skall först lägga märke till den vagn som måste byggas för transporten. Att vagnen är en bild av den mänskligt organiserade församlingen och oxarna en bild av de ledande, av människor tillsatta auktoriteterna, blir mer och mer klart ju mer man läser om händelserna kring arkens väg till Davids stad. Vem som helst kan läsa vad som hände när vagnen första gången stoppades av en stor sten. (vers 14). Vagnen slogs sönder och dragarna off-

rades, och arken stannade i ett privathem i 20 år.

Det blev omtalat för David huru Herren välsignade han upp för att hämta arken och föra den till Davids Abinadabs hus, och med trettio tusen utvalda bröt stad. Men vi ser att än en gång stannade Guds ark i ett hem, denna gång på grund av Davids fruktan för Guds kraft. Vi skall här särskilt lägga märke till varför Ussa blev dödad. Den i 2. Sam. 6:6 omtalade händelsen när oxarna snavade, och Ussa skulle med egen kraft hjälpa Herren, har många paralleller i församlingarna i dag. Ussa hörde inte till leviterna och dessutom hade han glömt att frukta och respektera närvaron av Guds kraft. Än en gång måste vagnen krossas och oxarna offras, och än en gång måste vittnesbördets ark in i ett levithem.

Profetisk lovsång

Nu kan det vara på sin plats att läsa vad som är skrivet i I. Krön. 25:1: *Och David jämte härhövitsmännen avskilde till tjänstgöring Asafs, Hermans och Jedutuns söner, (O B S. Leviter). som hade profetisk anda till att spela på harpor, psaltare och symbaler.* Och vi läser i I. Krön. 16:7: *På den dagen var det som David först fastställde den ordningen att man genom Asaf och hans bröder skulle tacka Herren på detta sätt.* Vi kan även, genom att läsa i kap. 15 vers 2, se att denna ordning fortfarande består. Att David själv hade denna underbara profetiska lovsång, det är

forts. sid. 15

S M Å skrifter

för evangelisering

Skriv i vänsterkanten hur många du önskar av varje bok. Sänd oss hela annonsen.

... st **NUNNAN SOM BLEV ANDEDOPT**

Av Adelaide Zanchez
Pris kr 2: — + moms,
10 st 10:50 kr + moms

... st **EN TRO SOM BÄR**

Av Sten Abrahamsson
Pris kr 2: — + moms,
10 st 16: — + moms

... st **TILLRÄCKLIG FRÅLSNING**

Av Holger Sjögren
Pris kr 2: — + moms,
10 st 16: — + moms

... st **DET FINNS HOPP**

Av Frank Mangs
Pris kr 2:50 + moms

.... st **GRUND SOM HALLER**

Av Stig Abrahamsson
Pris kr 1:25 + moms

.... st **VÄGEN TILL FRÅLSNING**

Av Oswald J. Smith
Pris kr 0:90 + moms

.... st **FRÄLST ELLER FÖRLORAD**

Av Oswald J. Smith
Pris kr 1: — + moms

Orderadress:

MR:s BOKFÖRLAG AB
Box 1236
161 12 Bromma 12
Tel. 08/80 29 35

Är Jesus din...?

FRÄLSARE. Sett ur evighetsperspektiv blir förändringen total och avgörande för dig då du åkallar och bekänner namnet Jesus. Han representerar och förfogar över allt det som en fallen människa behöver för att gudskontakten skall upprättas. Rövaren på korset fann ögonblickligen nåd då han bad om förbarmande. Idag prisar tusen och åter tusen människor Frälsaren för samma nåd. Han är den ende som kan lyfta av bördorna från en människa nedtygnd av synd och skuld. Anropa Jesu namn och himlens alla resurser står till ditt förfogande.

HERRE. "En Herre" är bibelns budskap. "Jesus är Herre" måste vara vår bekännelse. Någon svårighet att erkänna detta teoretiskt har de kristna säkert inte. Men motståndet kan vara stort då den bekännelsen ska ta form i vårt dagliga liv. Är Jesus Herre i ditt hjärta, i ditt hem, över dina ägodelar och din tid? "Varför kallar ni mig "Herre, Herre", men gör icke, vad jag säger?" Allvarliga ord av Jesus som blir en tankeställare för oss var och en.

HERDE. Många av oss minns från söndagsskolan bilden av herden som bär lammet på sina axlar. Men senare, när vi möter livets hårda verklighet, vad upplever vi då? Vi kan få göra den erfarenheten som psalmisten talar om. "Lovad vare Herren! Dag efter dag bär han oss." "Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro." Mitt i den grå vardagen där många är stressade och plågade finns möjlighet att höra Herdens röst och uppleva vilan i hans närhet. "Den gode herden ger sitt liv för fåren." Jesus har givit sitt liv för oss, därför kan han som ingen annan ge trösta, uppgivna och vilsegångna människor ledning och tröst.

BRUDGUM. Jesus talar om sig själv som brudgummen. Det gör klart för oss i vilket innerligt förhållande Jesus står till bruden, församlingen. Höga Visan beskriver Jesu kärlek till församlingen och brudesjärens kärlek till sin brudgum. "Min vän är min, och jag är hans." Är det ditt hjärtas vittnesbörd? "Drag mig med dig! Med hast vilja vi följa dig." Det är vår bön och bekännelse då vi är redo för himlens bröllopsfest. Idag ljuder ropet: "Brudgummen kommer! Gå ut och möt honom!" Väntar du och beder med glädje: "Amen. Kom, Herre Jesus!"

**"I DAG, OM NI HÖR HANS RÖST, FÖRHÄRDA DA
ICKE EDRA HJÄRTAN."**

Essie Lundh

Det råder just nu febril verksamhet ute på maranatafolkets Johannelund. Inomhus hörs bönebrus och tacksägelser, utomhus dånar grävmaskinen som schaktar upp grunden till de två AMS-barackerna som, när de står monterade och klara, ger församlingen 24 möblerade rum plus dagrum och pentryn. Det blir en välbehövlig avlastning till den redan överansträngda huvudbyggnaden. Med svärd och murslev, tro och handling,

byggs verksamheten upp och vi har märkt att bön, vision och personliga offer räcker långt längre än subventioner och statsbidrag. Allt som har liv växer och utvecklas. Vi tror att Maranataförsamlingen står inför en ny epok i Stockholm — staden som idag kännetecknas av stress, trängsel, ensamhet och stigande våldstendenser. Men som också inhyser en målmedveten skara bedjare . . .

Vi bygger vidare med svärd och murslev

Jag kom lite senare till Johannelund på måndagen efter trettonhelgens alla möten, lagom till tolvkaffet. I korridoren möttes jag av himlastormande bönebrus i stället för det sedvanliga vardagspratet kring kaffet. I personalmatsalen låg hela styrkan på knä, våra nyfrälsta ungdomar, kökspersonal, redaktion, expeditionerna och några vänner som tillfälligt gästade hu-

set, samtliga lovande och prisande Gud.

Tiden var bestämd några dagar tidigare: "Vi *måste* ha en timmes bön mitt på dagen..." Lovprisningen var frukten av trettonhelgens möten som inleddes på lördagen med *Ordets* och *bordets* gemenskap. Med undantag av några kortare pauser varade mötet faktiskt i tolv timmar och avsluta-

des med ett jubelmöte vi sent skall glömma. För många kommer säkert den dagen att stå som en milstolpe till en helt ny epok i det personliga förhållandet till bönen, medmänniskorna och även materiella ägodelar.

Nyfrälsta och äldre troende kom i andehänryckning och levde ut inför levande Gud. Och varför skulle inte de nyomvända få leva ut

● Och inomhus samlas nufrälsta och äldre troende, unga och gamla till döphögtid, kärleksmåltid och lovprisning.

● Vi gräver grunden till barackerna mitt i gröna vintern. Gunno Anderzon mäter och kalkylerar.

i tacksamhet inför den som ryckt dem ut ur moderna tiders förban-
nelser? Jo, minsann "Kungabarn
må hava rätt...!"

Under kärleksmåltiden i kyrksa-
len, där långborden stod dukade
till fest, talade *Arne Imsen* om nöd-
vändigheten av endräkt.

— Församlingsgemenskapen
måste fördjupas om vi skall ha
några möjligheter att förverkliga
vårt historiska uppdrag, sade Im-
sen. Gemenskap i bönen och i stu-
diet av Ordet gör församlingen in-
takt med det andliga skeendet. Vi
behöver inte fråga människor till
råds och inte heller retirera inför
motstånd och kritik.

Under sista tiden har verksam-
heten varit intensiv ute på Johan-
nelund. Sedan drygt ett år har för-
samlingen bibelskola varje tisdag.

Arne Imsen talar f. n. om ande-
bedömning och vi har märkt att en
växande grupp syskon från olika
kyrkor möter upp med bibel och
anteckningsbok för att ta del av
vad Guds ord säger. Inte minst i
fråga om enhetssträvandena i den
religiösa världen och vägen ut ur
system och institutioner.

Välkommen alltså på tisdags-
kvällarna kl. 19.30. Men kom i
tid — det blir trångt och saligt.

Tre gånger i veckan har vi torg-
möten inne i city. Vi kan nästan
garantera att det är stans mest kol-
oxidbemängda väckelsemöten. Men
genom trafikbuller och snålbläst
går de evangeliska appellerna ut till
stockholmsfolket. Bönenatten mel-
lan lördag och söndag får vi inte
glömma i den här rapporten. Den

friska vind som präglar hela verk-
samheten beror inte på tillfällig-
heter utan är den direkta frukten
av målmedvetenhet i bön, arbete
och bibelstudium.

Som vittnen i Maranataförsam-
lingen i Stockholm, med många
nya och framför allt förnyade an-
sikten, verkar *Arne Imsen*, före-
ståndare, *Gunno Anderzon*, *Jan
Egil Hafsahl*, ung inspirerad teol
stud. från Oslo, *Gustaf Jillker*
samt *Barbro Sten* och *Sonja Sand-
vik*. Trots församlingens digra pro-
gram möter folket upp vilket tyder
på att det blir allt mindre tid för
olika slag av sidointressen. Och ti-
den framför TV:n blir väl närmast
lika med noll. Naturligtvis söker
vi oss till vårt kära bönhus där det
alltid händer något man inte vill gå
miste om. *Lasse Andersson*

Kyrkorna i dimbildningens tidsålder

Av Artur Lindfors

Vår tid har fått många namn som t.ex. "plaståldern", "atomåldern", "katastrofernas tidevarv" osv. Men det är ett uttryck, som man inte så ofta möter, som är betecknande för vår tid: DIMBILDNINGENS tidsålder. Det är nämligen så, att alla som sprider dimbildning, vill att deras verksamhet skall uppfattas på ett helt annat sätt, som t.ex.: "undervisning", "sanning", "forskning", "information", "fosterlandskärlek", "humanitet", "demokrati", "utveckling" eller "kristendom". Dimbildningens uppgift är just att dölja viktiga fakta under en *falsk* beteckning. Eljest vore det inte dimbildning. Därför presenterar sig ingen som "Dimbildare", fast det finns många tusen av den sorten här i landet. Det vore ju att gräva sin egen grav. Det gör man inte frivilligt.

Det finns fakulteter och högskolor för att fostra dimbildare, fast de givetvis bär andra beteckningar. Utbildningen är så effek-

tiv, att många inte ens torde inse innebörden av den fostran de fått. Hjärntvätten har lyckats fullständigt. Desto bättre ur Överdimbildarens synpunkt!

Ingenting nytt

Men dimbildning är ingenting nytt. Det möter vi första gången redan i 1 Mos. 3:5, där Överdimbildaren utlovar människan att bli "såsom Gud" genom att synda. Sedan har det fortsatt i ständigt stigande tempo och effektivitet på livets alla områden. Enda skillnaden består i de fantastiska tekniska och ekonomiska resurser som nu stå till den gamle ormens förfogande. Nu kan han *ögonblickligen*, både *hörbart* och *synbart*, nå människor över *hela* världen med sitt förvillande budskap, men *själv förbli dold* bakom sina dimridåer. Att så skulle ske är icke obekant för Bibelns författare: I Upp. 13:15 heter det om

vilddjuret som steg upp ur jorden att: "Det fick makt att giva ande åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild till och med kunde tala och kunde låta döda alla som icke tillbådo vilddjurets bild". I Matt. 24, v. 11 säger Jesus: "och *många falska* profeter skola uppstå och skola *förvill* många" och i v. 24 samma kap.: "Ty människor, som *falskeligen* säga sig vara Messias, skola uppstå, så ock *falska* profeter, och de skola göra stora tecken och under för att om möjligt *förvill* jämväl de utvalda". Och i sin beskrivning av den yttersta tidens människor skriver Paulus i 2 Tim. 3:2—5: "Ty människorna skola då vara själviska, penningkära, stortaliga, övermodiga, smådelystna, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa mot sina närmaste, trolösa, begivna på förtal, omåttliga, tygellösa, fientliga mot det goda, förrädiska, besinningslösa, förblindade av högmod; de skola älska vållust mer än Gud, de

skola hava *sken* av gudsfruktan, men skola icke vilja veta av dess kraft. Vänd dig bort ifrån sådana!" (Var det någon som kände igen beskrivningen?) Och i v. 13 skriver han: "Men onda människor och *bedragare* skola gå allt längre i ondska; de skola *förvilla* andra och *själva* bliva förvillade." Om den sista striden heter det om Satan i Upp. 20:8: "Han skall gå ut för att *förvilla* de folk, som bo vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, och samla dem till den stundande striden; och de äro till antalet såsom sanden i havet". Detta var endast några bibelställen som uttryckligen talar om den yttersta tidens *massförvillelse*, och dess följder. Ännu mera *uttömmande* beskrivningar om den yttersta tidens situation lämnas i Bibeln, men utrymmet här tillåter tyvärr ej att återge dessa: Men hos den som *vill förstå*, torde detta vara tillräckligt för att skärpa uppmärksamheten på faror och tendenser i dimbildningens speciella tidsålder.

Den sanna kyrkan

Vi skola nu mot denna bakgrund se på Bibelns egen lära om den *SANNA* kyrkans väsen och innebörd, för att se om nutida kyrkobilddningar stämmer överens med den bibliska mönsterbilden eller icke. Kanske kommer någon att anse en sådan granskning överflödigt eller rent av fanatisk. Men jag har aldrig hört att någon har anklagat varken staten eller guldsmederna för deras skyldighet att kontrollstämpla guldvaror. Det som utges för äkta vara *skall* vara *detta*. Därför kontrollstämpeln! Detta är inte fanatism, utan *skydd*.

Överträdelse bestraffas. Med all rätt. Om detta gäller redan det jordiska guld, hur mycket mer skall det då inte gälla *Guds* Församling på jorden, vars *Huvud* är *Kristus*! (Kol. 1:18). Om Kristus säges det att "*världen ville icke veta av honom*". Men *åt alla*

dem som togo emot honom gav han makt att bliva Guds barn; och de hava blivit födda, icke av blod, ej heller av köttslig vilja, ej heller av någon mans vilja utan av Gud." (Joh. 1:12—13). I sitt andemättade tal på den första pingstdagen säger Petrus bl.a.: "*Låten frälsa eder från detta vrånga släkte*". Så står det: "*De som då togo emot hans ord läto döpa sig; och så ökades församlingen på den dagen med vid pass tre tusen personer. Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna. Och fruktan kom över var och en; och många under och tecken gjordes genom apostlarna. Men alla som trodde höllo sig tillsammans och hade allting gemensamt.*" (Apg. 2:41—44).

Född i kärlek

Denna kommunism var inte född i hat och våld, utan i kärlek och andeutgjutelse från ovan. Och om Kristi förhållande till församlingen skriver Paulus i Ef. 1:22—23: "Allt lade han under hans fötter, och honom (Kristus) gav han åt församlingen till att vara ett *huvud* över allting — åt församlingen, ty den är *hans kropp* och är *uppfylld av honom* som uppfyller allt i alla. Och i Upp. 1:20 framställas lokalförsamlingarna såsom "gyllene ljusstakar". I Upp. 21:9 t o m. 22:1—5 lämnas en underbar skildring av Kristi *förhärligade* församling under bilden av "bruden, Lammets hustru", och om medlemmarna i *denna* triumferande församling heter det att de: "*Skola se hans ansikte; och hans namn skall stå tecknat på deras pannor.*" Nu ha de avlagt resdräkten och för alltid blivit iklädda bröllopsskruden. Redan här hade de varit *ett med honom* genom tron på Kristus, och *ett med varandra* genom *nyfödelsens* släktskap. De hade varit i världen men icke av världen.

Därför hade de varit *hatade* av världen, hatade intill blods, inte minst av den *avfälliga* kyrkan som hade *gudaktighetens sken*, men icke ville veta av den gudomliga kraften i obrottslig trohet mot Kristus.

Den avfälliga kyrkan

Liksom den *trogna* församlingen skildras under bilden av en kvinna, Kristi brud, så skildras även den avfälliga kyrkan under bilden av en kvinna: *skökan på vilddjuret*. Den målande, träffande och förfärliga skildringen av henne och hennes undergång återfinnes i två kap. av Upp., nämligen 17 och 18. Liksom Kristi brud fick bära det slaktade Lammets namn på sin panna, så fick också skökan bära ett *avslöjande* hemligt namn på sin panna: "*Det stora Babylon, hon som är moder till skökorna och till styggelserna på jorden. Och jag såg kvinnan vara drucken av de heligas blod och av Jesu vittnens blod. Och jag förundrade mig storligen, när jag såg henne.*" (Upp. 17:5—6) Både Paulus och Petrus hade lidit martyrdöden i Rom under en hednisk kejsare. Man förvånar sig inte över att den gamle aposteln Johannes "*förundrade sig storligen*" över att i sin syn få skåda hur församlingen i Rom skulle så andligen förfalla att den blev "*moder till skökorna*" och själv skulle komma att bli "*drucken av de heligas blod och av Jesu vittnens blod*". Detta måste ju ha förefallit honom som det *otroligaste av allt*, men likväl var det en kommande verklighet, som han fick skåda i den profetiska synen på Patmos. Men så förfärlig är avfalllets, och den andliga blindhetens makt."

Den som står . . .

Den som står må se till att han inte faller! Men hur kunde det ändå gå till? Kanske kan svaret

forts. sid. 14

● Sovjet är redo att med nya och strängare regler strypa utvandringen från och med nyår. Det senaste året har över 30 000 sovjetiska judar utvandrat, men man fruktar nu att den forcerade utvandringen de båda senaste åren nu går mot ett snabbt slut.

KYRKORNA...

forts. från sid. 13

sammanfattas i orden: fruktan för lidande, anpassning till världen, längtan efter jordisk trygghet, svalnande andlig kärlek, bristande trohet mot Kristus, förlitande på jordisk visdom och makt, yttre framgång under andlig förlust, totalitär församlingsledning i stället för att ha "allt gemensamt". I varje fall hade den andliga kraften inpå 300-talet sjunkit så att kyrkan gick samman med den världsliga makten under modermördaren och barnamördaren kejsar Konstantin, kallad "den store". Ja, nog var han stor i konsten att förföra! Och Romkyrkan lät sig förföras och blev "moder till skökorna på jorden". Nu sträcker "döttrarna" sina armar mot den gamla "modern" i Rom. Snart slumrar de ljuvt i hennes vida skökofamn — icke anande det brinnande slutet! Men det kommer, det kommer så visst som himmelens Gud lever, Han som icke låter gäcka sig! Och då: "Gläd dig över vad som har vederfarits henne, du himmel och I helige och I apostlar och profeter, då nu Gud har hållit dom över henne och utkrävt vedergällning för eder! (Upp. 18:20).

Till Guds andefödda barn kommer Jesu maning: "Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån del av hennes plågor". (Upp. 18:4).

● Egyptens lagstiftande församling har gett regeringschefen dr Aziz Sidky bakläxa för hans deklaration om ett nytt snabbt krig mot Israel. Man anför därvid det kaos som inträffade i Kairo under ett våldsamt skyfall för några veckor sedan. Avloppen svämmade över, distributionen av elkraft och vatten upphörde och telefonerna fungerade inte. Detta beklagensvärda tillstånd, som fö inträffar i de flesta arabiska städer när himlens portar öppnar sig, tyder enligt folkrådet på att det är illa ställt med landets beredskap, skriver DN i nästan bibliska vändningar.

● Även i Syrien får judarna det allt svårare. Bestämmelserna för de ca 5 000 judarna har undan för undan skärpts och de får bara bo i speciella ghetton och röra sig inom en begränsad sektor.

● För första gången har ett multinationellt företag hotats med en allomfattande strejk efter ett fackligt möte i London sedan man äntligen lyckats komma överens om att ta upp striden över hela linjen.

● För första gången sedan kulturrevolutionen skall en midnattsmässa hållas i Peking på julaften. Den äger rum i en kyrka där katolska gudstjänster har hållits sedan början av förra året.

● Schweiz har nu också sagt ja till ett handelsavtal med EEC genom en folkomröstning.

● Det förefaller som om man nu breddar för en heroinmarknad här i landet, säger byråchef Esbjörn Esbjörnsson vid Rikspolisstyrelsen till Arbetet. Det är en oroväckande tendens och vi ser mycket allvarligt på detta. Heroin är ett betydligt farligare narkotikum än de flesta andra typer.

Det är första gången man hittar rent heroin uppblandat med morfinbas här i landet och får väl ses som ett led att öka begäret och behovet efter starkare preparat.

● Läran om Anden blir ämnet för en universitetscirkel som startar 1:a februari med S:t Peterskyrkan som säte. Under två terminer skall man studera kyrkohistoria, religionspsykologi samt pneumatologi (läran om Anden) både i historien och nutiden.

Nils Tägt, Gösta Hök, Torsten Bergsten m. fl. har inbjudits som föreläsare. Ledare för cirkeln blir lektor Erland Sundström.

● Statsrådet Carl Lidbom har presenterat ett förslag att bekämpa terrorismen med bla visumtvång för jugoslaver och införande av "särskild kontroll" av misstänkta, som i egenkap av politiska flyktingar inte kan utvisas.

— Det är helt klart att det trampar i rättssamhällets utmarker, men kanske är det nödvändigt för att vi ska kunna skydda oss, säger Folke Schmidt, professor i civilrätt och folkrättsexpert, till Arbetet.

● Rumänien har som första renodlade östblocksland antagits som full medlem av Internationella valutafonden. Inom kort väntas Rumäniens ansökan om medlemskap även i Världsbanken godkännas.

● Enligt en redogörelse vid predikantveckan i Filadelfia, Stockholm, uppgår det sammanlagda samhällsstödet till pingströrelsen till mer än 8 miljoner kronor. Jämförelsevis kan nämnas att pingstvännernas sammanlagda offer har beräknats till 58 miljoner kronor.

● Sv. kyrkans Centralråds organ Vår Kyrka är antikrists veckotidning enligt en artikel i Kyrka och Folk, Kyrkliga Förbundets tidning för evangelisk-luthersk tro. Vår Kyrka förnekar de eviga straffen och drar ett löjets skimmer över vår allra heligaste kristna tro, skriver artikelförfattaren efter att ha läst ett nummer av tidningen. Funnes det något ansvar och andligt liv i Svenska kyrkan, skulle dessa fritänkare i prästdräkt berövas sina ämbeten för grov förnekelse, menar författaren.

● Prästbristen är nu på väg att upphöra, säger biskop Bo Giertz till SvD. Dagens tillströmning är nu större än på ett par årtionden.

● SSU och Socialistisk debatt inbjuder i år till socialistisk julotta i Västerhaninge ABF-lokal "för att ta vara på det goda i den gamla traditionen". I stället för julsalmer kommer man att sjunga arbetarsånger bla "Har du på gudslammets blod blivit trött".

Maranata

Som en ropandes röst i öknen jag nu vara vill.
Ropa ut till världen, att du komma skall.
Att man i akt sig tager för dom som förestår, att nådens år är räknade utav min Gud.
Ropa allt skall sluta, allt som förut var, fred och försoning ej mera vara skall.
Folk skall mot folk sig resa, o vad fruktan skall i människors hjärtan växa, när bomber falla skall.
Jord skall förblöda, för dess synd och skam.
Människor skola lida i ett flammande land, hav av eld och lågor resa upp sig skall.
Människor skola ropa berg över oss fall, ingen nåd finns då mera, blod utkrävas skall, för att människor trampat på Guds dyra Lamm.
Uti sina plågor jorden vridas skall av de människors jämmer som ej räddes det skall.
"Tag eder till vara, stunden kommen är
Jesus kommer tillbaka, skynda och honom mottag."
Tag emot i ditt hjärta friden han giva vill, så skall all synd och smärta bliva upptagen i blodet hans det dyra.
Kom, o syndare, medan tid är kvar.
Innan frälsta skaran lämna skall den jord, som måste brinna, se Guds dyra Ord.
Dagen den är nära, tag emot Guds And, så skall du ryckas upp uti hans famn.
Räddad ifrån jorden och från satans band, skall du få sjunga om Guds dyra Lamm.

Stig Wahlsten

ÖKEN...

forts. fr. sid. 17

är ett land som förtär sina inbyggare, och alla människor som vi sågo där voro resligt folk. Vi sågo där ock jättarna, Anaks barn av jättestammen; vi tyckte då att vi själva voro såsom gräshoppor, och sammalunda tyckte de om oss." 4 Mos. 13:32—34

Man hade många massiva erfarenheter bakom sig av Guds direkta ingripande, man hade löftet till fäderna, en visionär profet, Mose, som inspirerat dem att bespeja landet och ändå... De drar åstad för att utforska det, kommer tillbaka, berättar om landets skönhet och härlighet, visar upp dess frukt, men förklarar samtidigt: Det är ingen idé att vi försöker inta landet, därför att de människor och folk som bor där är i alla avseenden oss överlägsna. Vi har inga chanser eller möjligheter att klara oss emot dem. De säger vidare: *Vi kommer att vara som en munsbit för dem...*

Och det är sant vad de säger. Men det är inte hela sanningen, det är knappast halva sanningen. Det är också sant att Gud lovat leda dem, att strida för dem, att föra dem till ro och vila i det land som han själv hade utsett åt dem.

forts.

LEVITERNAS...

forts. fr. sid. 8

bekant för alla som har läst om Saul och David i I. Sam. 16:23.

Nu är det dags att ställa frågan: Är Herrens ark på väg till Davids stad? Det vill säga, i andlig bemärkelse. Det är mycket som talar för att den sista färden med vittnesbördets ark har begynt. Denna gång är nämligen också leviterna med, vilket de ju inte var under de första två färderna; Läs I. Krön. 15:13, där det står: *Ty därför att Iförre gången icke voren tillstädes, var det som Herren, var Gud, bröt ned en av oss, till straff för att vi icke sökte honom så som tilbörligt var.* Vi ser nu tydligt i vår Bibel hur den sista härliga segerfärden med Herrens ark började, och hur den slutade.

Först och främst ser vi att vagnen inte längre var behövlig, därför att leviterna ju själva bar Herrens ark under jubel och lovsång, halleluja. Men man frågar sig nu: Vagnen och oxarna då? Ja svaret har vi ju tydligt och klart även nu i Guds ord. Läs i 2. Krön. 5:13, 14. Där står nämligen, att när sångarna enhälligt och samtidigt prisade Gud med instrument och sång, då blev Herrens hus så uppfyllt av Herrens härlighet att prästerna för molnskyns skull icke kunde stå där och göra tjänst, ty Herrens härlighet uppfyllde Guds hus.

Nedstygade

Vad blev nu följden av allt detta? Ja, först kan vi ju läsa om hur det känns att komma hem till sitt husfolk efter att ha varit med i glädjetåget. Även konung David blev ju hänad. (2. Sam. 6:20) Nu frågar vi oss: Var är den lovsång som skall frigöra och lösa de långtande och bundna i dag? Ja att det icke är leviternas fel det står mycket tydligt i bibeln. Där står att sångarna som ägde denna profetiska gåva och kraft helt enkelt hade blivit försummade och således nedstygade, och detta just av de ledande i församlingarna. Vi läser i Nehemja 13:10 och 11: *Och när jag vidare fick veta att man icke hade givit åt leviterna vad dem tillkom, varför och leviterna och sångarna, i stället för att förrätta sina sysslor, hade avvikit var och en till sitt jordagods. (Vers 11) Då förebrädde jag föreståndarna detta och sade: Varför har Guds hus blivit så försummat? Och jag lät hämta dem tillhoppa och lät dem inställa sig på sina platser.*

Det är mycket märkligt att se hur just de som frambar lovsången blev behandlade även i det gamla förbundet. Detta trots, att eld föll från himmelen genom denna härliga lovsång. Att detta icke är enbart en företeelse i det gamla förbundet, ser vi ju i det nya testamentets berättelser, och även i vår tid.

Nu är tiden inne när vagnarna som är byggda av människohänder måste slås sönder och dragarna laggas som heloffer inför Gud. Först då skall Herren med härlighet välsigna sina barn. Tacka Herren ty Han är god, ty Hans nåd vara evinnerligen.

A Palmgren

EXTRAERBJUDANDE

80:— introduktions- RABATT på LUNA-gitarren

Gitarren är helskön att spela på. Ett förstklassigt instrument med lättspelt, smal hals med lagom strängavstånd i hårt rosenträ. Locket är av gran och gitarren ger ett klart och distinkt bas- och diskant-ljud.

Den är av japanskt ursprung och har en genomgående mycket hög kvalitet.

Introduktionspris **245:—**
med moms och 1 års fabriksgaranti
(Ord. pris 325:—)

(OBS! Vi har även ett begränsat antal country-gittarrer (m. stålsträngar) till en mycket hög kvalitet.

Pris 475:— (med moms)

Beställningskupong

Orderadress: MR-förlaget,
Box 1236, 161 12 Bromma 12
Tel. 08/80 29 35

Härmed beställes att sändas mot postförskott:
(V.g. texta.) Uppge nummer eller namn på de artiklar som önskas.

..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st

Namn: Bostad:

Postnr, adr: Tel:/.....

les speciellt sätt, och en våldsam lovsång bröt in över hela Israel. Mose och Israels barn sjöng denna lovsång till Herrens ära: "Jag vill sjunga till Herrens ära, ty högt är han upphöjd. Häst och man störtade han i havet." 2 Mos. 15:1 Vidare sjöng de: "Herren är en stridsman, "Herren" är hans namn." ... "För en fnysning av din näsa uppdämdes vattnen, böljorna reste sig och samlades i hög, vattenmassorna stelnade i havets djup." ... "Vem är dig lik, du härlige och helige, du fruktansvärde och högtlovade, du som gör under. Men du ledde med din nåd det folk du hade förlöslat, du förde dem med din makt till din heliga boning. Folken hörde det och måste då darra, av ångest grepos Filisteens inbyggare. Ja, över dem faller förskräckelse och fruktan; för din arms väldighet stå de såsom förstenade, medan ditt folk tågar fram, o Herre medan det tågar fram, det folk du har förvärvat. Du för dem in och planterar dem på din arvedels berg, på den plats, o Herre, som du har gjort till din boning, i den helgedom Herre som dina händer hava berett. Herren är konung alltid och evinnerligen." (vers. 11, 13, 16—18)

Mirjam greps av profetisk hänryckning vid det här tillfället och tog en puka i sin hand och alla kvinnorna följde henne med pukor och dans. "Och Mirjam sjöng för dem: "Sjungen till Herrens ära, ty högt är han upphöjd. Häst och man störtade han i havet." (2 Mos. 15:21)

Det var en stor dag, en triumfs och segerns dag. Men knappst hade lovsången tonat bort, förrän folket mötte nästa prövning, och då avlöstes lovsången, tacksägelsen och jublet av knorrisk klagan. Det heter i 2 Mos. 15:24 "Vad skola vi dricka?"

Till intet gagn

Så utvecklar sig historien vidare, och när vi kommer fram till 4 Mos. 14 är det precis som om all hänförelse, all glädje och hänryckning, all tacksägelse och tro var spårlöst borta. Det var som man fullständigt hade glömt alla Guds välgärningar, hans härlighet, uppenbarelse och nåd. Nu stod de vid gränsen till det land som väntade på sina nya invånare. Där uppträdde de som om Gud icke funnes, som om de totalt hade glömt sin egen historia och alla Guds ingripanden de varit med om. Istället för att se landet visionärt, börjar man orientera sig tillbaka. Tio gånger hade de sett Guds härlighet på något över två år, men redan vid den här tidpunkten kunde det skrivas över deras historia: "Det blev dem till intet gagn.

Man ser hur människor viker undan och hela Guds plan förstörs genom människor som istället för att förlita sig på honom flyr i rädsla. Men det innebar inte att Gud skrinlade sina planer. Han förkunnade att hela jorden skulle få se hans härlighet. (4 Mos. 14:21)

"av alla de män som hava sett min härlighet och

de tecken jag har gjort i Egypten och i öknen, och som dock nu tio gånger hava frestat mig och icke velat höra min röst, av dem skall ingen få det land som jag med ed har lovat åt deras fäder; ingen av dem som hava föraktat mig skall få se det." 4 Mos. 14:22—23 Ingen skall få se det ...

I den första delen av kapitel 14 kan vi läsa om vad som äger rum vid detta avgörande tillfälle. Folket grät den natten ... (4 Mos. 14:1) Det är inte bekännelsens, sorgens och bedrövelsens tårar över olydnad och ohörsamhet. Istället är det jämmerns och klagans tårar. "Och alla Israels barn knorrade emot Mose och Aron, och hela menigheten sade till dem: "O, att vi hade fått dö i Egyptens land, eller att vi hade fått dö i öknen! Varför vill då Herren föra oss in i detta andra land, där vi måste falla för svärd, och där våra hustrur och barn skola bli fiendens byte? Det vore förvisso bättre för oss att vända tillbaka till Egypten." 4 Mos. 14:2—3

Ett tillfälle tidigare vid Sinai där de i sin vidskeplighet hade gjort sig en guldkalv hade de framtid förklarat att det var den som hade fört dem ut ur Egypten. Nu är steget inte så långt till att man vill välja en anförare och vända tillbaka till Egypten. Våra hustrur och barn skall bli fiendens byte ... Det var verkligen ett sakligt argument de kom med och det fanns skäl att lyssna till det. Det vilade på tillförlitliga prognoser. Men i Guds rike är det en gång på det sättet att den som vinner sitt liv, han skall mista det, men den som mister sitt liv för Jesu skull, han finner det.

Hur skall det gå med våra hustrur och barn, de svaga ibland oss? Problemet finns där, inom oss. Vi fruktar för resultatet, för konsekvenserna av att gå Guds väg. Men deras skenbara svaghet var ju deras styrka, ty det var Herren som skulle strida för dem, gå framför dem och leda dem.

Otrons "men"

Vi läser rapporterna från de tolv spejarna som blivit utsända och som återvände till menigheten med landets frukt. De förkunnade följande budskap

"Vi kommer till det land dit du sände oss. Och det flyter i sanning av mjölk och honung, och här är dess frukt. Men folket som bor i landet är starkt, och städerna äro välbefästa och mycket stora; ja vi sågo där också avkomlingar av Anak. Amalikterna bo i Sydlandet, hetiterna, jeubuseérna och amoreérna bo i Bergsbygden, och kananeérna bo vid havet och utmed Jordan." 4 Mos. 13:28—30 Visst flyter landet av mjölk och honung, visst är det underbart ... MEN, MEN.

"Men de män som hade varit däruppe med honom sade: "Vi kunna icke draga upp mot detta folk, ty de äro oss för starka." Och de talade bland Israels barn illa om landet som de hade bespejat; de sade: "Det land som vi hava genomvandrat och bespejat

forts. sid. 15

MRL 2108

JESUSFOLKETS HALLELUJAKÖR:

Väckelsen är här/ Det som håller
liv i mig/ Glory, glory, glory/ Åra,
åra, åra/ Jesusfolkets hallelujakör/
Till harpors spel/ Det skall bli ett
härligt möte uti skyn/ Trist i verden
det er i vår tid/ Halleluja-land/
Min kung och jag/ Elden brinner/
När de frälsta tåga in/
Barnen sjunger:

Varje dag/ Jesus har en bok i him-
len/ Med Jesus i familjen/ Mara-
natabarnen/ Gud som haver barnen
kär

Pris kr 32:50 (med moms)

MRL 2106

**CHRISTINA SONESSON, IRENE
OCH RUT-MARI DAHLBERG:**

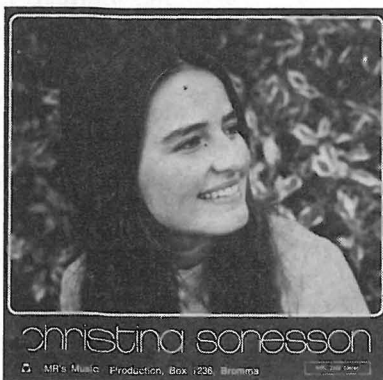
Om du förstod/ Vi går hand i
hand/ Kristallhavet/ O, härliga dag/
Vägen, sanningen och livet/ Övär-
digi/ Jesus är vägen/ Maria Magda-
lena/ Gudasonen/ För sent, för sent
Pris kr 32:50 (med moms)

MRL 2105

**TOLV OMTYCKTA ANDLIGA
SÅNGER:**

Å hvilken dag det blir/ Jag lever i
dag/ Sådan är Han än i dag/ Vi
reser hem/ Vem är Jesus/ O,
Golgata den platsen är/ I Egyptens
mörker/ Jeg er fri, lykkelig/ Ske
Din vilja med mitt liv/ Ingen är så
full av nåd/ Jag vet att Jesus
lever/ All min synd Jesus tog/
Pris kr 22:50 (med moms)

MRL 2102

CHRISTINA SONESSON:

Pilgrimmens längtan/ Men om Du
kom just nu/ Om jag ägde allt/ O
rena mitt hjärta/ Se det väller fram
en flod/ En gång jag levde utan
frid/ Kommen till mig/ I glans och
i åra/ När morgonen kommer/ Jag
kan aldrig aldrig glömma/ Mannen
Jesus/ Ej jag räds/
Pris kr 32:50 (med moms)

LIVE-LP å 13:50

Åter till BIBELN

Maranatuförsamlingarnas sönenskonferens i Malmköping

agpris

MRL 2104

Malmköpingsveckan 1969
MRL 2104 mono

JESUS är uppstånden

Maranatakonferens med

SÅNG O MUSIK
UTRINNESBÖRD

Pingstkonsferensen 1966
MRL 2103 mono

Maranatamöte i radio
MRL 2101 mono

MR:s MUSIKPRO- DUKTION

Box 1236
161 12 Bromma 12
Tel. 08-80 29 35

(Ovanstående skivor finns även på kassetband)

Har Midnattsropet övergivit väckelsen?

Sammandrag av ett brev

☐ Har Midnattsropet blivit ett organ för politisk indoktrinering? När jag för något år sedan prenumererade på MR, var det för att få läsa predikningar, bibelstudier och friska vittnesbörd. Men det ser ut som om man övergivit väc-

kelsen och gått in för en annan linje: politiken. Tydligt vill man påverka läsarna i en viss politisk riktning. Det skrivs långa antikommunistiska artiklar. Samtidigt som man angriper det kommunistiska systemet, tiger man helt, när det gäller missförhållandena i väst. Enligt min uppfattning bör en kristen tidning vara politiskt neutral, och dess mål är att ge andlig uppbyggelse.

Ingvar Eklund

Svar: Det Ingvar Eklund skriver har gjort oss lite fundersamma. Vi har nämligen tidigare bara stött på kritik i motsatt riktning. Valet av artiklar till Midnattsropet har dock aldrig bestämts av några politiska ambitioner. Vi har hela tiden bara velat skildra de olika människornas gripande öden, när evangelium kommit och förändrat deras tillvaro och gjort dem till fullständiga främlingar för hela sin omgivning. I öst har man sökt oskadliggöra dessa för världen helt oacceptabla genom förföljelser, medan man i

väst sökt invagga de kristna i en falsk säkerhet och få dem att engagera sig i allt annat än evangelium. Det är här som den verkliga politiseringen har skett, fastän det hela tiden har tillgått på smygvägar och aldrig öppet och det är det som har tvingat oss till att ta upp frågan. Det är ingenstans som församlingen och de andliga välsignelserna har exploaterats så mycket som där den varit accepterad, vilket också har gjort att församlingen där har berövats sin andliga sätta.

Beträffande vad som sker på det politiska området, har vi naturligtvis aldrig tagit ställning för någon politisk riktning. Det enda vi gjort är att vi bara konstaterat vad som håller på att ske och sökt spegla detta i bibelns ljus. Den som vill få detta att framstå som politisk propaganda, får naturligtvis göra det. Det politiska skeendet anser vi dock för vår del så intressant, med tanke på det profetiska ordet och Jesu tillkommelse, att vi sett oss tvingade att ge det utrymme. Att sedan innehållet måste få en jämn avvägning är lika klart. Se för övrigt Aktuell kommentar sid. 3.

— red.

kelsen och gått in för en annan linje: politiken. Tydligt vill man påverka läsarna i en viss politisk riktning. Det skrivs långa antikommunistiska artiklar. Samtidigt som man angriper det kommunistiska systemet, tiger man helt, när det

PRENUMERERA HÄR

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 40:—, halvår 21:—, kvartal 11:—. Lösnummer 1:80:—. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ kvartal 11:—

☐ halvår 21:—

☐ helår 40:—

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Stockholm 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Påsklovet 1973 på Johannelund!

17 — 23 april

— Hur många av er vet vem JESUS är?

Lärarinnan ser ut över sin 25-hövdade klass av förstaklassister. Det blir en paus. Så räcker en flicka tveksamt upp handen. Hon har nog hört talas om honom. De övriga barnen tittar bara storögt och undrande på fröken.

Detta är en ganska betecknande episod från en småskoleklass i dagens Stockholm. Vi lever i ett land där de flesta barn växer upp som hedningar.

KÄRA ANSVARSMEDVETNA FÖRÄLDRAR!

På Johannelund kommer under påskveckan att anordnas en sportlovsvecka. Skolungdomsveckorna vi anordnat höst och vår på Johannelund har fått vara livsavgörande dagar för många av de skolbarn som varit med.

Anmäl redan nu era barn till en evangelisk skollovsvecka på Johannelund — huvudstadens naturidyll.

För vidare information ring 08/80 29 35 Stina Fridolfsson.

Postadress Maranataförs. Box 1236 161 12 BROMMA 12

Missionsvägen 24, Traneberg, Bromma T-Alvik.